

Sygn. akt I CSK 324/09

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Dyrektora Izby Celnej w W. przeciwko A.

B. i J. F.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 listopada 2009 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 grudnia 2008 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 18 grudnia 2008 r. oddalił zażalenie powoda, Skarbu Państwa – Dyrektora Izby Celnej w W., na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 2 lipca 2008 r., odrzucające pozew.

W dniu 16 marca 2009 r. złożona została sporządzona w imieniu powoda przez radcę prawnego skarga kasacyjna, kwestionująca zasadność postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 18 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 79, poz. 660 – dalej: „ustawa nowelizująca”), do zadań Prokuraturii należy wyłączne zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem art. 8b ust. 5. Według ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą, w zakresie czynności procesowych związanych z zaskarżeniem postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 18 grudnia 2008 r. obowiązywała więc niewątpliwie wyłączność zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną. Jednocześnie nie wchodziło tu w grę, mimo iż zaskarżenie postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 18 grudnia 2008 r. nastąpiło przed wejściem w życie ustawy nowelizującej, prowadzenie postępowania, zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy nowelizującej, na dotychczasowych zasadach, ponieważ odesłanie w tym przepisie do dotychczasowych zasad ma na względzie jedynie sprawy, w których do 11 czerwca 2009 r. zastępstwo Prokuraturii było wyłączone na podstawie uchylonego przez ustawę nowelizującą art. 4 ust. 4 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Nie było tu zarazem podstaw do stwierdzenia wyjątku od obowiązku wyłącznego zastępstwa przez Prokuratorię opartego na wymienionym wyżej art. 8b ust. 5 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą. Przekazanie,

o którym mowa w tym przepisie, mogłoby oczywiście nastąpić dopiero po wejściu w życie ustawy nowelizującej.

Konsekwencją wyłączności zastępstwa Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną w postępowaniu przed Sądem Najwyższym jest niemożność zastępowania Skarbu Państwa w tym postępowaniu przez jakikolwiek inny podmiot, a więc nieposiadanie w tym zakresie zdolności postulacyjnej także przez adwokatów i radców prawnych, co znajduje wyraz w art. 87¹ §3 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 sierpnia 2006 r., I CZ 47/06, OSNC 2007, nr 5, poz. 75).

Ze względu na brak zdolności postulacyjnej radcy prawnego, który sporządził i wniósł w imieniu powodowego Skarbu Państwa skargę kasacyjną na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 18 grudnia 2008 r., Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ §3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.